

HEPATITA CRONICĂ

Hermann Jenő, Gyergyay Ferenc, Hirsch Alice, Róna László
(Editura Medicală, București, 1957).

Autorii dezbat toate probleme în legătură cu hepatita cronică, în 12 capitole bogat documentate din puncte de vedere bibliografic, și conținând numeroase observații și experiențe personale. Prezentind tabloul clinic devenit actual

dar încă nelămurit în multe privințe, autorii oferă o imagine sintetică a acestui capitol de patologie a ficatului. E un mare merit al lor că s-au străduit să contureze în modul cel mai precis diferitele forme patologice din acest domeniu al patologiei ficatului, aplicând o nomenclatură unitară. Ei consideră modificările histologice drept singura bază sigură, tocmai fiindcă simptomele certe care ar putea să pună în evidență diferențierea clinică a formelor patologice sînt foarte puține.

Pe baza concepției lor principale, autorii aduc la numitor comun punctul de vedere al clinicienilor și al anatomopatologilor.

Se ocupă foarte amănunțit cu datele examenului de amneză și de laborator, iar dintre examenele de laborator discută, în primul rînd, pe acele care pot fi efectuate și în institute cu instalații mai modeste.

Cauzele cronicizării hepatitei sînt căutate în condițiile care împiedică restabilirea circulației și a deservirii normale a ficatului.

Autorii au socotit că una din sarcinile lor esențiale este aceea de a studia corelația dintre tabloul histologic și tulburările fiziopatologice, precum și corelația acestora din urmă cu leziunile aparatului digestiv care însoțesc hepatita cronică sau survin ca o complicație a hepatitei.

O altă problemă importantă de ordin practic a patologiei ficatului o constituie posibilitatea și metodele de diferențiere ale hepatitei cronice de ciroză. În ciuda lipsei simptomelor clinice concludente, autorii nu au renunțat la diferențierea acestor procese calitativ diferite. Au încercat să studieze procedee de laborator

relativ simple, care aduc o contribuție și din punct de vedere clinic. Ei cred că un astfel de procedeu este determinarea valorii Westergreen și a conținutului în fier al serului.

Capitolul de anatomie patologică este foarte mare. În această parte se trec în revistă atît capitolele principale ale patologiei ficatului care au legătură cu probleme generale ale hepatitei, cit și mai cu seamă cele care se referă la hepatita cronică. Autorii stabilesc o demarcație fermă între proliferarea țesutului conjunctiv consecutivă diferitelor procese necrotice și inflamatorii pe de o parte, și proliferarea inflamatorie activă a țesutului conjunctiv pe de altă parte. Luînd în considerare datele bibliografice, ei prezintă un tablou rezumativ despre felurile etape ale evoluției hepatitei, și despre particularitățile morfologice ale hepatitei acute ale celei cronice și ale cirozei.

Partea de anatomie patologică îmbogățește monografia, în schimb acest capitol este prea amplu în comparație cu celelalte, dezbătînd numeroase chestiuni care nu au legătură directă cu problema de bază. Procesele descrise sînt exemplificate prin multe fotografii microscopice, dar din păcate calitatea hirtiei și a clișeelor nu e destul de bună pentru ca materia!ul intuitiv să poată fi apreciat în toate cazurile.

Folosind documentarea extrem de bogată a acestei părți din patologia ficatului și stabilind o unitate între modificările clinice și anatomo patologice, monografia satisface atît exigențele medicilor cercetători cit și cele ale medicilor clinicieni.